



ת"פ 46598/04/22 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחמאן שאהין (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 13576-08-22 מדינת ישראל נ' שאהין(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל עבד אלרחמאן שאהין (עציר)
-----------------	--	---

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **גניבת רכב** (סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977); **סיוע לגניבת רכב** (סעיף 413 לחוק); **קשירת קשר לפשע** (סעיף 499(א)(1) לחוק); **חבלה במזיד לרכב** (סעיף 413 לחוק) [2 עבירות]; **החזקת כלי פריצה** (סעיף 413 לחוק) **וכניסה לישראל שלא כחוק** (סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952).

2. אלה העובדות שבבסיס ההרשעה:

הנאשם קשר עם אחרים קשר לגנוב כלי רכב בישראל ולהעבירם לאזור. במסגרת הקשר נכנס הנאשם לישראל שלא כחוק ביום 20.7.2022. באותו יום הגיע הנאשם לרחוב סול בלו בראשון לציון, התפרץ יחד עם אחרים לרכב מסוג מאזדה 3 באמצעות פירוק חלון משולש אחורי, הניע את הרכב ונסע לרחוב שמעון פרס בראשון לציון, שם עזב את הרכב על מנת שאחרים יעבירוהו הלאה, לשטחי האזור.

בהמשך לכך ובאותו מקום, התפרץ הנאשם עם אחרים לרכב נוסף, מסוג מאזדה 6, הניע את הרכב ונסע בו כשהוא יושב לצד הנהג.

כוח משטרה קיבל דיווח על גניבת הרכב והחל במרדף אחריו. הרכב סיכן את הכוח המשטרתי ואחד השוטרים ירייה אחת שפגעה ברכב וגרמה לנאשם לפציעה בגבו. במהלך המרדף פרקו יושבי הרכב הגנוב ממנו רגלית בעיר באר יעקב, והנאשם נעצר שם כשברשותו שלטים של שתי המכוניות שנגנבו.

3. המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ועל הפגיעה בקניין ובערכים מוגנים נוספים.

עמוד 1



הודגשו התכנון וההתארגנות של מספר עבריינים, בהם הנאשם. הופניתי למרדף שהתפתח ולסיכון שנגרם לשוטרים במהלכו. המאשימה הדגישה את עברו הפלילי של הנאשם הכולל גם מאסרים מותנים. בהתבסס על פסיקה נטען כי מתחם העונש נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, והתבקשתי להשית על הנאשם 32 חודשי מאסר ולהפעיל את המאסרים המותנים בהצטברות כך שסך הכל ייגזרו 40 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

4. הסניגורית הפנתה לתיקון המשמעותי בכתב האישום עקב קשיים ראייניים משמעותיים, ולהודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, שחסכה זמן שיפוטי יקר. הסניגורית הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות אירוסיו עובר למעצרו ומצבה הרפואי של אימו. באשר למרדף שהתפתח באירוע טענה הסניגורית שהנאשם לא נהג ברכב, ושלא יוחסו לו עבירות הקשורות למרדף, אדרבא - הוא עצמו הועמד בסיכון על ידי הנהג ואף נחבל כתוצאה מירי השוטר. הסניגורית ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד של 15 עד 24 חודשי מאסר. לשיטתה יש למקם את הנאשם בחלק "הבינוני-נמוך" של המתחם, וכן לחפוף את המאסרים המותנים זה ולה לחפוף אותם ברובם לעונש המאסר שיוטל כך שבסך הכל ייגזרו על הנאשם כ-20 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם

5. כהוראת המחוקק, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת.

6. על החומרה הגלומה בתופעת גניבות הרכב ועל פגיעתה הרעה בציבור עמדו בתי המשפט בכל ערכאותיהם. במקרה דנן הערכים החברתיים שנפגעו הם זכות הקניין, עקב פגיעה ברכוש פרטי תוך גרימת נזק כלכלי ישיר למתלוננים. בנוסף, כאשר מבוצעת העבירה על ידי שוהים בלתי חוקיים נפגעת סמכות המדינה לקבוע מי רשאי להיכנס בשעריה.

7. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה משמעותית נוכח ביצוען של העבירות בצוותא תוך קשירת קשר, ההתארגנות המוקדמת, התכנון, והשימוש בכלי פריצה. גם אם מדובר בשיטות פעולה "שגרתיות" של גנבי רכב, הדבר אינו גורע מחומרתן, מהפגיעה במתלוננים ובערכים המוגנים. מאידך שקלתי את העובדה שבנוגע לרכב המאזדה 3 הוגדר הנאשם כמסייע. אכן, מעשיו תרמו תרומה ממשית להגשמת התוכנית העבריינית, אך עדיין רמת האשם הפורמלית שלו פחותה במעט ועל הדבר להתבטא בעיצוב המתחם.

8. המאשימה התייחסה בטיעוניה למרדף שהתפתח אחרי גניבת הרכב השני, אך סבורני כי לחלק זה של האירוע - הגם שמתואר בכתב האישום - השפעה מוגבלת על עונשו של הנאשם, אשר כאמור ישב ברכב כנוסע ולא מיוחסות לו עבירות הקשורות לנהיגה הפרועה של בעל הרכב ולסיכון שנגרם לשוטרים.

9. נוכח העובדה שמדובר בשני אירועים רצופים בזמן ודומים במאפייניהם, מצאתי כי ניתן לקבוע מתחם ענישה כולל. ממילא, כפי שקובעים סעיפים 40(ב) ו-40(ג) לחוק העונשין, גם כשנקבעים מתחמי ענישה נפרדים רשאי



בית המשפט לגזור עונש כולל שישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ואין מדובר בחיבור טכני של מתחמים.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחמי הענישה לשוהים בלתי חוקיים בישראל שגנבו כלי רכב למטרת העברתם לשטחי האזור, כוללים עונשי מאסר בפועל בלתי מבוטלים. מדובר למרבה הצער בדפוס עבריינות שגרתי, כך שאין הכרח בסקירה רחבה ומעמיקה של הפסיקה, אך אזכיר למשל את גזרי הדין הבאים:

ת"פ 46598-04-22 מדינת ישראל נ' וסרגולד (3.10.2022) - בדומה לענייננו, דובר בנאשם שהורשע בפני מותב זה בשני אישומים, האחד עניינו גניבת רכב והאחר סיוע לגניבת רכב. נקבע מתחם ענישה אחד של 12 עד 22 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי הנאשם באותו מקרה לא היה שווה בלתי חוקי בישראל.

· במקרה נוסף שנדון בפניי לאחרונה, ת"פ (ראשל"צ) 24975-05-22 **מדינת ישראל נ' חלאוי** (20.12.2022), נדון הנאשם על שני אישומים הקשורים בגניבות רכב למטרת העברתו לשטחי האזור. באותו מקרה בוצעו העבירות בשני מועדים שונים, נתון מחמיר מעט, אך גם שם בדומה לענייננו יוחסה לנאשם במקרה אחד עבירת גניבה ובמקרה האחר הוגדר כמסייע. נקבע מתחם ענישה אחד של 18 עד 26 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 38631-01-21 **מדינת ישראל נ' אבו עראם** (27.7.21, כבוד השופט א' נוריאלי) - בגין שני אישומים של גניבת רכב ושהיה בלתי חוקית נקבע מתחם ענישה של 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

· המאשימה הפנתה לת"פ 4779-12-21 **מדינת ישראל נ' שמעה** (11.1.23, כבוד השופט ע' פרייז) בו נקבע מתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. סבורני כי מקרה זה אינו דומה לענייננו שכן הנאשם באותו מקרה נהג בעצמו ברכב הגנוב, התנגש בכלי רכב, גרם לנזק ופצע שוטר. בנוסף הופנית לת"פ 34743-04-22 **מדינת ישראל נ' אבו גלוס** (30.10.22, כבוד השופטת ק' וקסלר) בו נקבע מתחם ענישה של 16 עד 36 חודשי מאסר בגין מקרה אחד של גניבת רכב ע"י שווה בלתי חוקי. גם גזר דין זה אינו מהווה אמת מידה מתאימה לענייננו שכן גם בפרשה זו נהג הנאשם בעצמו ברכב הגנוב תוך חציית צמתים ברמזורים אדומים, סיכון כלי רכב, פגיעה בכלי רכב ובמעקה בטיחות. הדגש בשני המקרים הנ"ל היה על החומרה היתרה של שלב המרדף אך כאמור בענייננו על פי כתב האישום המתוקן הנאשם ישב ברכב כנוסע פסיבי ולא מיוחסות לו עבירות הקשורות לכך.

11. בסיכום ביניים, לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם, וכן לרמת הענישה הנוהגת ולחלקו של הנאשם שבפניי, ובהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, **מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 18 עד 28 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

העונש המתאים לנאשם



12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לעברו הפלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, שתיים מהן כוללות עבירות רכוש הקשורות לרכב. בגין הרשעתו האחרונה נדון הנאשם ל-24 חודשי מאסר וכן למאסרים מותנים שהם בני הפעלה בענייננו. בנוסף שקלתי לחומרה שיקולי הרתעה, נוכח השכיחות של תופעת גניבות הרכב.

13. לזכותו של הנאשם שקלתי את הודאתו בכתב האישום המתוקן, שמשקפת קבלת אחריות על מעשיו וכן חסכה בזמן שיפוטי. כמו כן שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את השיבוש במהלך חייו בעקבות מעצרו (הנאשם התארס זמן קצר לפני כן) ואת הפציעה בגבו שנגרמה מירי השוטרים במהלך המרדף.

14. איזון השיקולים לחומרה ולקולא הביאני למסקנה שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם וכן יש להפעיל את המאסרים המותנים בהצטברות חלקית לעונש שייגזר כפי שיפורט להלן.

סיכום התוצאה העונשית

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **22 חודשי מאסר בפועל.**

מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים מת"פ 1703-03-20 (בית משפט השלום ראשל"צ, גזר דין מיום 30.12.2020).

מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ 1703-03-20 הנ"ל.

המאסרים המותנים יופעלו באופן חופף זה לזה ובהצטברות חלקית לעונש המאסר שהוטל בתיק זה **כך שסך הכל ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.7.22.**

ב. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. **2 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור הנאשם עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. **קנס כספי בסך 4,000 ₪**, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים החל מיום 1.6.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי עמידה בתשלום כלשהו במועד, יעמיד את סכום הקנס כולו לפירעון מיידי.

ה. **פיצוי לכל אחד משני בעלי הרכבים בסך 1,500 ₪**. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום



1.6.2023 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה על גבי טופס
"פרטי ניזוק".

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, במעמד הצדדים.